

۵۲۸۸۱/۲۲۲۳

۹۵،۱،۱۶

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

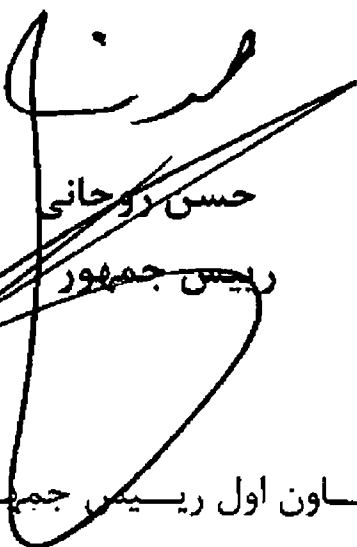
”با صلوات بر محمد و آل محمد“

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۵،۱۰،۱۵۹
تاریخ ثبت: ۱۳۹۵/۱۲/۱۲
ساعت ورود:

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک" که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه ۱۳۹۴/۱۲/۵ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

حسین روحانی
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، وزارت امور اقتصادی و دارایی، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

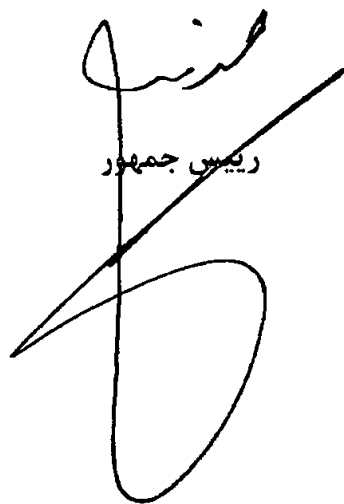
با توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری در به کارگیری منابع و امکانات بالقوه اقتصادی و نظر به ضرورت تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک و به منظور ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های یادشده در جهت ارتقا و تحکیم همکاری‌های اقتصادی و تأمین منافع هر دو دولت، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

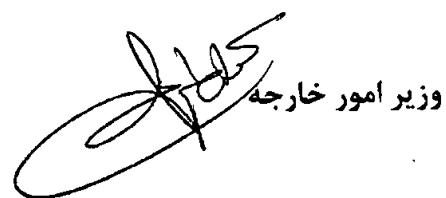
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک مشتمل بر یک مقدمه و بیست و چهار ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه تنظیم اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع بخش‌های (پ) و (ت) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

 رئیس جمهور

 وزیر امور اقتصادی و دارایی

 وزیر امور خارجه

بسمه تعالی

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلواک

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلواک (که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند)؛
با تصدیق این که سرمایه‌گذاری برای توسعه پایدار حیاتی است و تفاهم بر این که تشویق سرمایه‌گذاری مستلزم
تلاش‌های مشترک سرمایه‌گذاران و هر دو طرف متعاقد، اعم از دولت میزبان سرمایه‌گذاری یا دولت مبدا سرمایه
گذاران، می‌باشد؛

با تلاش برای تضمین سازگار بودن و تسهیل کننده بودن سرمایه‌گذاری برای حمایت از سلامت؛ ایمنی و محیط
زیست و تشویق و حمایت از حقوق کار به رسمیت شناخته شده داخلی و بین‌المللی؛
با تصدیق اینکه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری باید منجر به افزایش توانمندی اقتصادی هر دو طرف
متعاقد شود؛

با تلاش برای تشویق سرمایه‌گذاری که موجب توسعه پایدار طرفهای متعاقد شود؛
با علاقمندی به ایجاد شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری بیشتر سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد در قلمرو طرف
متعاقد دیگر؛

با هدف حفظ توازن بین حقوق و تعهدات بین سرمایه‌گذاران و دولت میزبان؛
با شناسایی حقوق و تکالیف طرفهای متعاقد در وضع مقررات برای سرمایه‌گذاری در درون قلمروهای خود به
منظور دست یابی به اهداف مربوط به سیاستهای داخلی؛
با عزم به به پیشگیری و مبارزه با فساد، از جمله رشوه در همکاری بین‌المللی و سرمایه‌گذاری و تشویق مسئولیت
اجتماعی شرکتها؛
به شرح زیر توافق نمودند:

بخش (الف)

تعاریف و دامنه شمول

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «شرکت» به معنی هر موجودیت انتفاعی تاسیس شده یا سازماندهی شده به موجب قانون حاکم طرفهای
متعاقد می‌باشد، اعم از اینکه مالکیت یا کنترل آن خصوصی یا دولتی باشد، از جمله بنگاه اقتصادی، مشارکت،
مالکیت انحصاری، انجمن، شرکت سهامی از جمله شرکت مشترک، یا سازمانی مشابه، و شعبه یا دفتر نمایندگی هر
موجودیت مزبور.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» به معنی موارد زیر است:

(الف) سهام، سهم الشرکه و دیگر اقسام مشارکت سهامی در یک شرکت؛
(ب) اوراق بهادار، اوراق قرضه، وامها و سایر اقسام اسناد بدهیها در یک شرکت؛
(پ) اموال عینی، از جمله اموال غیر منقول، و اموال دینی، از جمله حقوقی مانند اجاره، رهن، حق حبس و وثیقه بر
اموال غیر منقول؛

(ت) حقوق اعطا شده به موجب قانون نظیر مجوزها و پروانه‌ها؛

دفتر هیئت دولت

ث) حقوق مالکیت معنوی؛ و
ج) سازمان تحقیق و توسعه غیرانتفاعی؛
مشروط بر اینکه:

الف) سرمایه‌گذاری طبق قوانین دولت میزبان و با حسن نیت انجام و نگهداری شود؛
ب) سرمایه‌گذار مالکیت مستقیم یا کنترل مستقیم سرمایه‌گذاری را داشته باشد؛
پ) سرمایه‌گذاری مشخصات زیر را دارا باشد (مشمول سازمانهای تحقیق و توسعه غیر انتفاعی نمی‌شود):

- ۱- تعهد سرمایه یا سایر منابع؛
- ۲- پیش‌بینی سود متعارف؛
- ۳- پذیرش خطر (ریسک)؛
- ۴- مدت زمان متعارف؛
- ۵- کمک موثر به اقتصاد دولت میزبان.

ت) در مورد شرکت و سازمان تحقیق و توسعه غیرانتفاعی، حضور فیزیکی قابل ملاحظه سرمایه‌گذاری در قلمرو دولت میزبان وجود داشته باشد؛ و

ث) سرمایه‌گذار از طریق سرمایه‌گذاری خود فعالیت‌های اساسی کسب و کار را در قلمرو دولت میزبان یا در خصوص سازمانهای تحقیق و توسعه غیرانتفاعی، فعالیت اساسی در زمینه تحقیق و توسعه انجام دهد.
«حضور فیزیکی قابل ملاحظه» برای مثال شامل دفاتر فروش بدون سایر امکانات اجرایی، کسب و کارهای مبتنی بر صندوق پستی، کسب کارهای اینترنتی یا سایر اقسام کسب و کار بدون حضور فیزیکی یا با حضور فیزیکی محدود در قلمرو دولت میزبان نمی‌گردد.

علی‌رغم موارد فوق، برای اجتناب از هر گونه تردید، سرمایه‌گذاری شامل موارد زیر نمی‌شود:
الف) سرقفلی یا سهم بازار؛

ب) سرمایه‌گذاری در دارایی اسنادی، که سهامداری به میزان ۱۰٪ یا کمتر باشد؛
پ) ادعای نسبت به پول که صرفاً ناشی از قراردادهای تجاری برای فروش کالا یا خدمات از قلمرو یک طرف متعاقد به قلمرو یک کشور دیگر یا شرکت یک دولت یا بالعکس باشد؛

ت) قراردادهای بیع سلف، تهاتر، جابجایی، حق خرید، و قراردادهای تبعی مربوط به اموال؛

ث) دارایی‌های بکار برده شده برای مقاصد غیر مرتبط با کسب و کار، به جز دارایی‌های سازمانهای غیر انتفاعی تحقیق و توسعه؛

ج) صندوق‌ها؛

چ) وامها و اوراق بهادار زیر:

- ۱- وامها و اوراق قرضه ای که تاریخ سررسید اولیه آنها کمتر از سه سال باشد؛
- ۲- وام یا اوراق قرضه صادر شده توسط یک موسسه مالی که توسط طرف متعاقدی که موسسه مالی در قلمرو آن قرارداد به عنوان سرمایه تحت نظارت تلقی نشود؛
- ۳- تعمیم اعتبار در رابطه با یک معامله تجاری مانند تامین مالی تجاری.

بعلاوه اصطلاح سرمایه‌گذاری همچنین به معنی سرمایه‌گذاری مجدد (سرمایه‌گذاری عواید حاصل از سرمایه‌گذاری اولیه) و تغییر در شکل سرمایه‌گذاری (تغییر در شکلی که دارایی‌ها سرمایه‌گذاری می‌شوند)، مشروط به اینکه سرمایه‌گذاری جدید منطبق با شاخص‌های فوق‌الذکر باشد و در صورت لزوم، توسط مقام مسئول دولت میزبان به تصویب رسیده باشد.

دفتر هیئت دولت

۳- اصطلاح «سرمایه گذار» به معنی اشخاص حقیقی و موجودیت‌های زیر است که اقدام به سرمایه‌گذاری فرامرزی در قلمرو دولت میزبان نموده اند، و از تاریخی که نقض ادعایی این موافقتنامه به وقوع پیوسته همچنین از تاریخی که دعوی به داوری ارائه شده است:

الف) اشخاص حقیقی که طبق قوانین داخلی دولت مبدأ، اتباع دولت مبدأ می‌باشند یا اقامت دائم دولت مبدأ را دارند و تابعیت دولت میزبان را ندارند،

ب) شرکتها (به جز شعب و دفاتر نمایندگی)، صندوقهای ثروت ملی و سازمانهای غیرانتفاعی متمرکز بر تحقیق و توسعه، مشروط به اینکه آنها:

۱- طبق قوانین و مقررات دولت مبدأ تشکیل یا تاسیس و همچنین حفظ شده باشند؛

۲- دفاتر ثبت شده، مرکز اداره یا محل اصلی فعالیت آنها در قلمرو دولت مبدأ باشد؛

۳- فعالیت اساسی کسب و کار در قلمرو دولت مبدأ داشته باشند.

علی‌رغم موارد فوق، اصطلاح سرمایه گذاری شامل موارد زیر نمی‌شود:

الف) موجودیت‌هایی که طبق قوانین دولت مبدأ فاقد اهلیت حقوقی باشند؛

ب) صندوقهایی به جز صندوقهای ثروت ملی.

شخص حقیقی که تابعیت مضاعف هر یک از طرفهای متعاقد و هر طرف غیر متعاقد را داشته باشد، به طور خاص تبعه دولتی تلقی خواهد شد که تابعیت غالب یا موثر آن را دارد. به هر حال سرمایه‌گذار شامل فردی نخواهد بود که تابعیت دولت میزبان را داشته یا دارد.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل مناطق دریایی آن نیز می‌شود.

ب) در مورد جمهوری اسلوواک: قلمرو سرزمینی، آبهای داخلی و فضای بالای آنها که طبق حقوق بین‌الملل بر آن اعمال حاکمیت، حقوق حاکمیتی و صلاحیت می‌نماید.

۵- اصطلاح «عواید» به معنی تمام وجوهی است که از سرمایه‌گذاری یا سرمایه‌گذاری مجدد حاصل شده یا بدست آمده است از جمله سود، سود سهام، عایدات سرمایه‌ای، حق الامتیاز، هزینه مالی، پرداختهای مربوط به حقوق مالکیت معنوی، پرداختهای غیر نقدی و سایر درآمدهای قانونی.

۶- اصطلاح «دولت میزبان» به معنی طرف متعهده‌ای است که سرمایه‌گذاری در آن قرار دارد.

۷- اصطلاح «دولت مبدأ» به معنی طرف متعهده‌ای است که دولت خاستگاه سرمایه‌گذار است.

۸- اصطلاح «اقدامات مالیاتی» به معنی هر اقدام مالیاتی به موجب قانون حاکم دولت میزبان میباشد.

۹- اصطلاح «اقدامات احتیاطی» شامل حفظ ایمنی، صحت، یکپارچگی، یا مسئولیت مالی هر یک از نهادهای مالی همچنین حفظ ایمنی و یکپارچگی عملیاتی و مالی پرداخت و نظامهای تهاتری می‌باشد.

۱۰- اصطلاح «ارزی» که آزادانه قابل تبدیل باشد» به معنی هر نوع ارزی است که طبق اساسنامه صندوق بین‌المللی پول آزادانه قابل استفاده است.

۱۱- اصطلاح «طرفهای اختلاف» به معنی خواهان و خوانده می‌باشد.

۱۲- اصطلاح «خواهان» به معنی سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذار ادعایی است که طبق بخش (پ) این موافقتنامه در صدد جلوگیری از تضییع حق ناشی از نقض ادعایی موافقتنامه توسط دولت میزبان است.

۱۳- اصطلاح «خوانده» به معنی طرف متعهده‌ای است که به موجب بخش (پ) این موافقتنامه یک طرف جریان رسیدگی است.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲- دامنه شمول

- ۱- این موافقتنامه نسبت به مقررات وضع شده یا حفظ شده یک طرف متعاقد در ارتباط با موارد زیر اجرا می شود:
 - الف) سرمایه گذاران، همانطور که در ماده (۱) تعریف شده اند، و
 - ب) سرمایه گذاریها، همانطور که در ماده (۱) تعریف شده اند.
- ۲- در مورد اعمال این موافقتنامه نسبت به سرمایه گذاریها، این موافقتنامه نسبت به سرمایه گذاریهایی اعمال می گردد که طبق قوانین و مقررات دولت میزبان انجام و یا حفظ شده اند، اعم از اینکه سرمایه گذاریها قبل یا بعد از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه انجام شده باشند.
- ۳- این موافقتنامه طرفهای متعاقد را نسبت به فعل یا واقعه به وقوع پیوسته یا هر وضعیت پایان یافته پیش از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، متعهد نمی نماید.
- ۴- این موافقتنامه بدون لطمه به تعهدات طرفهای متعاقد ناشی از عضویت یا مشارکت آنها در اتحادیه های گمرکی، اتحادیه اقتصادی، موافقتنامه یکپارچه سازی اقتصادی، یا موافقتنامه بین المللی مشابه فعلی یا آتی مانند اتحادیه اروپا اعمال خواهد شد. در نتیجه مفاد این موافقتنامه به صورت کلی یا جری به نحوی استناد یا تفسیر نخواهد شد که تعهدات طرفها ناشی از چنین عضویت یا مشارکتی را بی اعتبار، اصلاح یا به نحو دیگری تحت تاثیر قرار دهد.
- ۵- برای اطمینان بیشتر، این موافقتنامه فقط حمایت پس از تاسیس را فراهم خواهد نمود و دوره پیش از تاسیس یا امور مربوط به دسترسی به بازار را تحت پوشش قرار نمی دهد.
- ۶- این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که قبل یا بعد از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، در صورتی که قوانین و مقررات آن مقرر کند، به تصویب مقام صلاحیتدار دولت میزبان برسد و انجام شود. در مورد جمهوری اسلامی ایران این موافقتنامه تنها در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که به تصویب سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی فنی ایران یا سازمانی که جایگزین آن گردد، رسیده باشد.

بخش (ب)

تشویق و حمایت از سرمایه گذاری

ماده ۳- استاندارد رفتار

- ۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاران در رابطه با سرمایه گذاریهای آنها، رفتار منصفانه و حمایت و امنیت کامل را طبق بندهای (۲) الی (۴) اعمال خواهد کرد.
- ۲- نقض تعهد رفتار منصفانه موضوع بند (۱)، تنها در صورتی ممکن است محقق شود که اقدام یا مجموعه ای از اقدامات موجب موارد زیر شود:
 - الف) استتکاف از احقاق حق در رسیدگی های کیفری، مدنی یا اداری؛
 - ب) نقض بنیادین فرآیند قانونی، از جمله نقض بنیادین شفافیت در رسیدگی های قضایی یا اداری؛
 - پ) رفتار خودسرانه آشکار؛ یا
 - ت) تبعض هدف مند بر مبنای تابعیت.
- ۳- برای اطمینان بیشتر، حمایت و امنیت کامل به معنی تعهدات طرف متعاقد در رابطه امنیت فیزیکی سرمایه گذاران و سرمایه گذاریها می باشد.
- ۴- تعیین اینکه نقض مفاد دیگری از این موافقتنامه یا یک موافقتنامه بین المللی جداگانه صورت پذیرفته است، به معنی احراز نقض این ماده نمی باشد.

دفتر هیئت دولت

ماده ۴- رفتار ملی و رفتار ملل کامله الوداد

۱- هر طرف متعهد نسبت سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر و سرمایه گذاری های آنها رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط قابل مقایسه نسبت سرمایه گذاران خود و سرمایه گذاری های آنها در رابطه با مدیریت، اجرا، عملیات، حفظ، استفاده، بهره مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه گذاریها در قلمرو خود نامساعدتر نباشد.

۲- هر طرف متعهد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر سرمایه گذاریهای آنها رفتاری را اعمال خواهد کرد که در شرایط قابل مقایسه نسبت به سرمایه گذاران هر دولت ثالث یا سرمایه گذاریهای آنها در رابطه با مدیریت، اجرا، عملیات، حفظ، استفاده، بهره مندی و فروش یا سایر اقسام واگذاری سرمایه گذاریها در قلمرو خود نامساعدتر نباشد.

۳- برای اطمینان بیشتر، تعیین اینکه آیا یک سرمایه گذاری یا یک سرمایه گذار از نظر بندهای (۱) و (۲) این ماده در شرایط قابل مقایسه قرار دارد یا ندارد، بر اساس ارزیابی مجموع شرایط مرتبط با سرمایه گذار یا سرمایه گذاری از جمله موارد زیر انجام خواهد پذیرفت:

الف) تاثیر سرمایه گذاری بر موارد زیر:

۱- اجتماع محلی که سرمایه گذاری در آنجا واقع شده است؛

۲- محیط زیست، از جمله آثاری که مربوط به اثر فزاینده ناشی از تمام سرمایه گذاریها در حدود صلاحیت یک دولت می شود؛

ب) ماهیت اقدام از جمله ماهیت، هدف، مدت و مبنای منطقی آن؛

ت) مقرراتی که نسبت به سرمایه گذاریها یا سرمایه گذاران اعمال می گردد؛

۴- اقدام یک طرف متعهد که با سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر یا سرمایه گذاریهای آنها نامساعدتر از موارد زیر رفتار می کند:

الف) سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاری های آنها که ناسازگار با بند (۱) این ماده نمی باشد؛ یا

ب) سرمایه گذاران دولت دیگر یا سرمایه گذاری های آنها که ناسازگار با بند (۲) این ماده نمی باشد؛

اگر اقدام مذکور در پرتو هدف عمومی مشروعی که به صراحت یا در واقع بر مبنای تابعیت سرمایه گذار یا تابعیت مالک سرمایه گذاری نباشد از جمله حمایت از سلامتی، ایمنی، محیط زیست و حقوق کار به رسمیت شناخته داخلی و بین المللی یا محو رشوه و فساد توسط یک طرف متعهد وضع یا اجرا شده باشد و ارتباط منطقی با هدف بیان شده داشته باشد.

۵- بند (۲) این ماده در موارد زیر اعمال نمی شود:

الف) رفتار یک طرف متعهد به موجب هر موافقتنامه دوجانبه یا چند جانبه بین المللی که قبل از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به امضاء رسیده یا لازم الاجرا شده است؛

ب) رفتار یک طرف متعهد در نتیجه:

۱- موافقتنامه دوجانبه یا چند جانبه بین المللی که تاسیس کننده، تقویت کننده یا توسعه بخش منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، تعهد به یکپارچه سازی بازار کار یا موافقتنامه مشابه بین المللی باشد؛ یا

۲- قرارداد سرمایه گذاری که به منظور تشویق سرمایه گذار بین دولت میزبان و سرمایه گذار مزبور منعقد شده؛ یا

ب) برای اجتناب از هرگونه تردید، هر یک از مفاد بخش (پ) این موافقتنامه.

۶- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف) تدارکات دولتی؛ و

ب) یارانه یا کمک بلاعوض ارائه شده توسط یک طرف متعهد، از جمله وامهای تضمینی دولت، ضمانتها و بیمه.

ماده ۵ - جبران خسارت

- ۱- هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه گذاری‌های آن‌ها رفتار غیرتبعیض آمیز در مورد اقدامات اتخاذ یا حفظ شده مربوط به خسارات وارده به سرمایه‌گذاران در قلمرو خود که ناشی از مخاصمه مسلحانه یا آشوب داخلی باشد، اعمال خواهد نمود.
- ۲- صرفنظر از بند (۱) فوق، اگر سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد در اثر وضعیت‌های موضوع بند (۱) در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد:
 - الف) ضبط سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقام‌های طرف متعاقد اخیرالذکر؛ یا
 - ب) تخریب سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقام‌های طرف متعاقد اخیرالذکر، که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.سرمایه‌گذار، مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت از سوی طرف متعاقد اخیرالذکر می‌شود که در هر صورت باید سریع، مناسب و موثر و بدون تاخیر غیرموجه باشد.

ماده ۶ - مصادر

- ۱- هیچیک از طرفهای متعاقد، یک سرمایه‌گذاری را جز در موارد زیر، ملی یا مصادره نمی‌نماید یا تحت تدابیر با اثر مشابه (که از این پس مصادره نامیده می‌شوند) قرار نمی‌دهد:
 - الف) برای هدف عمومی؛
 - ب) به روش غیر تبعیض آمیز؛
 - پ) طبق فرآیند قانونی؛ و
 - ت) در ازای پرداخت سریع، موثر و مناسب غرامت. اصطلاح غرامت مناسب شامل خساراتی که عملاً واقع نشده است یا منافع محتمل‌الحصول یا غیر واقعی نمی‌شود.
- ۲- طرف متعاقد مصادره‌کننده متعهد خواهد بود که خسارت را بدون تاخیر غیر موجه بپردازد. در صورت تاخیر غیرموجه، طرف مصادره‌کننده هزینه‌های مالی ناشی از آن را از روز سر رسید پرداخت تا روز پرداخت واقعی خواهد پرداخت. هزینه‌های مالی مزبور طبق رویه بانکی بین‌المللی محاسبه خواهد شد.
- ۳- خسارت در صورتی معتبر خواهد بود که با ارزی پرداخت شود که آزادانه قابل تبدیل باشد. زمان تعیین‌کننده برای ارزش‌گذاری سرمایه‌گذاری، بلافاصله قبل از انجام مصادره یا آگاهی عمومی از مصادره قریب‌الوقوع، هر کدام که زودتر است، می‌باشد.
- ۴- تعیین این که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات دولت متعاقد، اقدام با اثر مشابه مصادره یا ملی شدن تلقی می‌شود یا نمی‌شود، مستلزم تحقیق مورد به مورد و مبتنی بر واقعیت است که موارد زیر را در نظر می‌گیرد:
 - الف) اثر اقتصادی اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات، اگرچه این واقعیت که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات طرف متعاقد اثر نامطلوب بر ارزش اقتصادی سرمایه‌گذاری داشته است، سبب نمی‌گردد که اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات مزبور، اقدامات دارای اثر مشابه با مصادره یا ملی شدن تلقی گردند.
 - ب) تاحدی که اقدام یا مجموعه اقدامات، با انتظارات صریح، منطقی و مربوط به سرمایه‌گذاری که ناشی از تعهد مستقیم و ویژه الزام‌آور، صریح و مکتوب قبلی دولت متعاقد نسبت به سرمایه‌گذار است، مداخله نماید.
 - پ) خصوصیت اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات، از جمله ماهیت، هدف، مدت و مبنای منطقی آنها.
- ۵- تدابیر غیر تبعیض آمیز طرف متعاقد که با هدف حمایت از اهداف مشروع رفاه عمومی، مانند سلامت، ایمنی و محیط زیست طراحی و اعمال شده‌اند، به جز در شرایط نادری که این اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات با توجه به اهداف آن‌ها، آن‌چنان شدید هستند که منطقی نمی‌توانند به نحوی تعبیر شوند که با حسن نیت اتخاذ و اعمال شده باشند، به عنوان اقدامات دارای اثر مشابه با مصادره یا ملی شدن، تلقی نخواهند شد.

۶- مفاد این ماده نسبت به صدور مجوزهای الزامی اعطا شده در مورد حقوق مالکیت معنوی یا لغو، محدودیت یا ایجاد حقوق مالکیت معنوی، تا حدی که این صدور، لغو، محدودیت یا ایجاد حقوق مذکور سازگار با موارد زیر باشد: (۱) در مورد جمهوری اسلامی ایران با قوانین ملی حاکم آن (۲) در مورد جمهوری اسلواک، موافقتنامه های بین المللی حاکم در زمینه مالکیت معنوی.

۷- یک اقدام عمومی تنها به این دلیل که سبب تحمیل هزینه هایی بر قرض گیرنده که موجب قصور وی در پرداخت بدهی می شود، مصادره اسناد قرضه یا وام تحت پوشش این موافقتنامه، تلقی نخواهد شد.

ماده ۷- انتقالات

۱- هر طرف متعاقد طبق قوانین و مقررات خود به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در مورد انتقال آزاد پرداختهای آنها در ارتباط با سرمایه گذاریها اطمینان خواهد داد. این انتقالات، هرچند نه به طور انحصاری، به ویژه شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) عواید؛

ب) کارمزد و سایر درآمدهای جاری حاصل از سرمایه گذاری؛

پ) عواید حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری از جمله فروش سهام؛

ت) مبالغ مورد نیاز برای پرداخت هزینه هایی که ناشی از عملیات سرمایه گذاری می باشند مانند بازپرداخت وام، پرداخت اعتبار اسنادی واردات، پیش پرداخت یا سایر هزینه های مشابه؛

ث) خسارت قابل پرداخت طبق ماده (۵) و ماده (۶)؛

ج) درآمدهای هزینه نشده و سایر حق الزحمه های کارکنان شاغل خارجی در ارتباط با یک سرمایه گذار، که در مورد جمهوری اسلامی ایران، پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند؛ و

چ) سرمایه اولیه و وجوه اضافی برای تاسیس، نگهداری، توسعه یا افزایش سرمایه گذاری.

۲- هر طرف متعاقد بعلاوه اطمینان می دهد که انتقالات موضوع بند (۱) این ماده بدون محدودیت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ تسعیر جاری حاکم در روز انتقال به ارزی که قرار است انتقال یابد، انجام پذیرد و فوری قابل انتقال باشد.

۳- در صورت فقدان بازار برای ارز خارجی، نرخ مورد استفاده، نرخ تبدیل برای تبدیل ارزها به حق برداشت ویژه است که یک روز قبل از تاریخ انتقال معتبر باشد.

۴- در صورت تاخیر در انجام انتقال توسط دولت میزبان، انتقال شامل هزینه های مالی محاسبه شده طبق رویه بانکی بین المللی برای واحد پول مورد نظر از تاریخی که انتقال درخواست شده است تا تاریخ انتقال واقعی می باشد و بر عهده دولت میزبان خواهد بود.

۵- صرف نظر از بندهای فوق این ماده، هیچ چیز در این ماده به نحوی تفسیر نخواهد شد که مانع یک طرف متعاقد در اعمال عادلانه و غیر تبعیض آمیز قوانین خود در ارتباط با موارد زیر شود:

الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران؛

ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار؛

پ) تخلفات جزایی یا کیفری؛

ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات هرگاه برای کمک به مراجع سیاستگذاری مالی یا مجری قانون ضروری باشد؛

ث) تامین اجتماعی، بازنشستگی عمومی و برنامه های پس انداز اجباری؛ یا

ج) اطمینان از اجرای احکام در رسیدگیهای قضایی.

دفتر هیئت دولت

ماده ۸- منع برخورداری از منافع

- ۱- منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار دولت مبدأ که شرکت دولت مبدأ است و سرمایه‌گذارهای آن سرمایه‌گذار منع خواهد شد، در صورتی که اشخاص حقیقی یا شرکتهای یک طرف غیر متعاقد، مالک یا کنترل کننده شرکت مزبور یا بخشی از آن باشند و دولت میزبان؛
الف) با طرف غیر متعاقد روابط سیاسی نداشته باشد؛ یا
ب) در مورد طرف غیر متعاقد یا شخص حقیقی یا شرکت طرف غیر متعاقد اقداماتی را اتخاذ یا برقرار نماید که نقل و انتقالات با چنین شخص حقیقی یا شرکتی را منع کند یا چنانچه منافع این موافقتنامه به چنین سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذارهای آن داده شود، نقض یا نادیده گرفتن اقدامات مذکور باشد.
- ۲- منافع این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذار دولت مبدأ که شرکت دولت مبدأ است و سرمایه‌گذارهای آن سرمایه‌گذار چنانچه اشخاص حقیقی یا شرکتهای دولت میزبان مالک یا کنترل کننده شرکت یا بخشی از آن باشد، منع خواهد شد.
- ۳- برای اجتناب از هر گونه تردید، منافع این موافقتنامه اگر پیش شرطهای وضع شده در بند (۱) در زمان ارجاع دعوا براساس ماده (۱۷) تامین شده باشد، منع خواهد شد.

ماده ۹- جانشینی

- ۱- هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا موسسه آن به موجب یک تعهد پرداخت غرامت، تضمین یا قرارداد بیمه که در خصوص یک سرمایه‌گذاری انجام شده توسط یکی از سرمایه‌گذاران آن در مقابل خطرات غیرتجاری سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر منعقد کرده است، پرداختی انجام داده باشد، طرف متعاقد دیگر تصدیق خواهد کرد که طرف متعاقد دیگر یا موسسه متعلق به آن در تمام شرایط از همان حقوقی برخوردار خواهد بود که سرمایه‌گذار در ارتباط با سرمایه‌گذاری از آن برخوردار هستند. این حقوق می‌تواند توسط طرف متعاقد یا موسسه متعلق به آن اجرا شود.
- ۲- اختلافات بین جانشین و دولت میزبان طبق بخش (پ) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- حقوق کار، محیط زیست و سایر استانداردها

- ۱- طرفهای متعاقد تصدیق می‌نمایند که تشویق سرمایه‌گذارها از طریق نادیده گرفتن اقدامات مربوط به کار، بهداشت عمومی، ایمنی یا محیط زیست صحیح نمی‌باشد. آنها نباید صرفنظر کردن یا به‌گونه دیگری عدول از، یا پیشنهاد صرفنظر کردن یا به‌گونه دیگری عدول از چنین اقداماتی را به عنوان تشویق برای تاسیس، تحصیل، توسعه یا نگهداری سرمایه‌گذاری در قلمرو خود، مورد استفاده قرار دهند.
- ۲- با تصدیق حق هر طرف متعاقد در وضع نمودن سطح حمایت از محیط زیست و اولویتهای و سیاستهای توسعه پایدار خود، و اتخاذ یا اصلاح قوانین و مقررات زیست محیطی خود، هر طرف متعاقد اطمینان می‌دهد که قوانین و مقررات آن سطوح مناسبی از حمایت از محیط زیست را تامین می‌نماید و تلاش خواهد نمود آن قوانین و مقررات را بهبود بخشد.
- ۳- سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذارها باید استانداردهای ملی و بین‌المللی مورد قبول در مورد اداره شرکتهای برای بخش مورد نظر به‌ویژه در زمینه شفافیت و امور حسابداری را اعمال نمایند. سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذارهای آنها باید تلاش نمایند حداکثر کمک ممکن را برای توسعه پایدار دولت میزبان و اجتماع محلی از طریق رعایت سطوح مناسبی از رویه‌های مسئولیت اجتماعی به عمل آورند.

ماده ۱۱ - استثنائات عمومی

- ۱- با رعایت این الزام که اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض خودسرانه یا غیرقابل توجیه بین سرمایه گذارها یا سرمایه گذاران شود، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به گونه ای تعبیر شود که موجب جلوگیری از اتخاذ یا انجام اقدامات یک طرف متعاقد شود که برای موارد زیر ضروری است:
 - الف) حمایت از امنیت یا اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی؛
 - ب) حمایت از زندگی حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه؛
 - پ) تضمین رعایت قوانین و مقررات؛ یا
 - ت) حفاظت از منابع طبیعی زنده یا غیرزنده تمام شدنی.
- ۲- هیچیک از مفاد این موافقتنامه مانع طرف متعاقد برای اتخاذ یا حفظ اقداماتی به دلایل احتیاطی از جمله موارد زیر نمی شود:
 - الف) حمایت از سرمایه گذاران، سپرده گذاران، بیمه گذاران، بیمه گرها همچنین سرمایه گذاران بازار مالی یا اشخاصی که یک موسسه مالی به آنها تعهد امانی دارند؛
 - ب) حفظ ایمنی، صحت و یکپارچگی یا مسئولیت مالی موسسات مالی؛
 - پ) تضمین یکپارچگی و ثبات نظام مالی طرف متعاقد؛ و
 - ت) اقدامات غیر تبعیض آمیز با ماهیت اجرای عمومی که توسط نهاد عمومی در مورد سیاستهای پولی و اعتباری یا نرخ تسعیر اتخاذ شده اند. این بند تعهدات دولت متعاقد طبق ماده (۷) را تحت تاثیر قرار نمی دهد.
- ۳- مفاد این موافقتنامه نسبت به بیمه سلامت عمومی، اقدامات مالیاتی یا تدابیر بازنشستگی اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۲ - منافع مهم امنیتی

- هیچیک از مفاد این موافقتنامه به نحوی تعبیر نخواهد شد که:
- الف) هر طرف متعاقد را ملزم به ارائه یا اجازه دسترسی به اطلاعاتی نماید که افشای آن را برخلاف منافع مهم امنیتی خود می داند؛
 - ب) مانع از انجام هر اقدامی توسط هر طرف متعاقد شود که آن را برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری می داند:
 - ۱- قاچاق سلاح، مهمات و انجام کارهای جنگی و نقل و انتقالات سایر کالاها، مواد، خدمات و فن آوری که به طور مستقیم یا غیر مستقیم به منظور تامین تاسیسات نظامی یا امنیتی بکار برده می شود؛
 - ۲- اقدامات اتخاذ شده در زمان جنگ یا دیگر حالتی اضطراری در روابط بین الملل؛ یا
 - ۳- اجرای سیاستهای ملی یا موافقتنامه بین المللی در ارتباط با عدم گسترش تسلیحات هسته ای یا سایر ابزار انفجاری هسته ای.

ماده ۱۳ - انتشار اطلاعات و شفافیت

- ۱- هر طرف متعاقد قوانین و مقررات عمومی خود همچنین موافقتنامه های بین المللی که می تواند سرمایه گذارهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو طرف متعاقد نخست را تحت تاثیر قرار دهد، منتشر یا در دسترس عمومی قرار خواهد داد.
- ۲- هیچیک از مفاد این ماده طرفهای متعاقد را ملزم به ارائه یا اجازه دسترسی به اطلاعات محرمانه یا خصوصی از جمله اطلاعات مربوط به سرمایه گذاران یا سرمایه گذارهای بخصوص نمی نماید که افشای آن مانع اجرای قانون می شود یا برخلاف قوانین داخلی حمایت از محرمانه بودن است یا به منافع مشروع تجاری سرمایه گذاران خصوصی لطمه وارد می نماید.
- ۳- مفاد بخش (پ) این موافقتنامه نسبت به این ماده اعمال نمی شود.

بخش (پ)

حل و فصل اختلاف بین سرمایه‌گذار و دولت

ماده ۱۴- مفاد عمومی

۱- در صورت وقوع یک اختلاف سرمایه‌گذاری، خواهان و خواننده باید در صدد باشند ابتدا اختلاف را از طریق مشورت و مذاکره حل و فصل نمایند که می‌تواند شامل استفاده از رویه‌های غیرالزام آور طرف ثالث باشد.

۲- برای اجتناب از هرگونه تردید، چنانچه سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاری، قانون دولت میزبان را نقض کرده باشد، سرمایه‌گذار نمی‌تواند دعوایی را به موجب این موافقتنامه مطرح نماید. دیوان در صورتی که این نقض به اندازه کافی جدی یا مهم باشد، دعوی را رد خواهد نمود. برای اجتناب از هرگونه تردید، نقض‌های زیر همواره برای رد دعوی به اندازه کافی جدی یا اساسی در نظر گرفته می‌شوند:

الف) کلاهبرداری

ب) فرار از مالیات

پ) فساد و رشوه؛ یا

ت) انجام سرمایه‌گذاری از طریق ارائه تصویر غلط با کلاهبرداری، پنهان کاری، فساد، یا اقدام منجر به سوء استفاده از رویه.

۳- خواننده می‌تواند به عنوان دفاع، دعوی متقابل، حق تهارت یا ادعای مشابه دیگر اقامه نماید که خواهان، به تعهدات خود به موجب این موافقتنامه برای رعایت قانون دولت میزبان عمل ننموده یا همه اقدامات منطقی را برای کاهش خسارات احتمالی انجام نداده است. برای اجتناب از هرگونه تردید، اگر دیوان دعوی را به موجب بند (۲) فوق مردود نداند، این نقض‌ها را در زمان ارزیابی ادعا در صورتی که توسط خواننده به عنوان دفاع، دعوی متقابل، حق تهارت یا ادعای مشابه اقامه شده باشد، مورد توجه قرار خواهد داد.

۴- در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین‌المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلواک مطرح می‌شود، قواعد معاهده آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه‌گذار و دولت اعمال خواهد شد. جمهوری اسلامی ایران نمودن قواعد معاهده آنسیترال در زمینه شفافیت در داوری مبتنی بر معاهده بین سرمایه‌گذار و دولت را در مورد هر جریان رسیدگی داوری بین‌المللی که به موجب این موافقتنامه علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح می‌شود را به‌طور مقتضی بررسی خواهد نمود. هیچیک از مفاد این موافقتنامه یا قواعد حاکم داوری مانع از تبادل اطلاعات مربوط به اختلاف بین اتحادیه اروپا و جمهوری اسلواک یا بالعکس نخواهد شد.

ماده ۱۵- مذاکرات

۱- خواهان مکلف است پیش از ارجاع دعوی به داوری به موجب ماده (۱۷) این موافقتنامه، درخواست کتبی را برای مشورت یا مذاکره (درخواست مذاکره) برای حل و فصل دوستانه اختلاف به دولت میزبان ارائه نماید.

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده چنانچه اختلاف یا دعوی مربوط به اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه، از طریق سایر اقدامات حقوقی یا جریان‌های رسیدگی حقوقی یا دیوان بین‌المللی دیگر حل و فصل شده باشد، خواهان نمی‌تواند درخواست مذاکره را ارائه نماید.

۳- درخواست مذاکره باید ظرف مدت ۳ سال پس از تاریخی ارائه شود که نقض ادعایی موافقتنامه اتفاق افتاده است. اگر خواهان نتواند ظرف این دوره زمانی درخواست مذاکره را ارائه نماید، چنین تلقی خواهد شد که از حقوق خود برای طرح دعوی صرف نظر کرده است و نمی‌تواند دعوی را به موجب این بخش به موجب ماده (۱۷) این موافقتنامه به داوری ارجاع نماید.

۴- به جز در موردی که طرفهای اختلاف به نحو دیگری توافق نموده باشند، محل مذاکرات مکانهای زیر خواهد بود:

دفتر هیئت دولت

الف) تهران، اگر مذاکرات مربوط به رفتار صورت پذیرفته / اقدامات اتخاذ شده توسط جمهوری اسلامی ایران باشد؛ یا
ب) براتیسلاوا، اگر مذاکرات مربوط به رفتار صورت پذیرفته / اقدامات اتخاذ شده توسط جمهوری اسلواک باشد.
۵- درخواست مذاکره باید شامل موارد زیر باشد:

الف) اطلاعات زیر:

۱- نام و نشانی خواهان؛

۲- ساختار سهامداری خواهان، تعیین مالک ذینفع نهایی سرمایه گذاری مورد نظر و تعیین هر دولت، شخص یا سازمانی که کمک مالی یا هر نوع کمک دیگری به سرمایه گذار در ارتباط با دعوی ارائه نموده است یا با ارائه آن موافقت نموده است، یا دارای منفعتی در نتیجه دعوی می باشد؛

۳- مفادی از موافقتنامه که ادعا شده است مورد نقض قرار گرفته اند؛

۴- مبنای حقوقی و پیشینه دعوی، از جمله اقدامات یا رفتار مورد بحث؛ و

۵- مبلغ مورد نظر و میزان تقریبی خسارتهای مورد ادعا.

ب) مدرکی که نشان دهد خواهان براساس ماده (۱) این موافقتنامه سرمایه گذار دولت مبداء است و به موجب ماده (۱) این موافقتنامه اقدام به سرمایه گذاری نموده و به الزامات ماده (۲) این موافقتنامه عمل شده است.

ماده ۱۶- موافقت هر طرف متعاهد با داوری

۱- هر طرف متعاهد با ارجاع ادعای نقض تعهدات به موجب بخش (ب) به داوری طبق این بخش طبق این موافقتنامه موافقت می نماید.

۲- موافقت بر اساس بند (۱) و ارجاع دعوی به داوری به موجب این بخش الزامات ماده (۲) کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی (کنوانسیون نیویورک)، که در نیویورک در تاریخ ۱۰ ژوئن ۱۹۵۸ (برابر با ۲۰ خرداد ۱۳۳۷) به امضاء رسیده را، برای توافق مکتوب برآورده می نماید.

ماده ۱۷- ارجاع دعوی به داوری

۱- خواهان در صورتی می تواند دعوی را به داوری ارجاع نماید که، به نحو جامع:

الف) خواهان با موارد زیر موافقت صریح و کتبی نموده باشد:

(۱) دنبال نمودن دعوی خود در داوری به موجب این ماده؛ و

(۲) این که دولت میزبان بر اساس ماده (۱۴) این موافقتنامه در داوری به موجب این بخش، می تواند هر دفاع، دعوی متقابل، حق تهاجر یا ادعای مشابه دیگر را ادامه دهد.

ب) خواهان بر اساس ماده (۱۵) این موافقتنامه درخواست مذاکره را نموده باشد و حداقل ۶ ماه از زمان ارائه درخواست مذاکره گذشته باشد و اختلاف طی این مدت به طور دوستانه حل و فصل نشده باشد؛

پ) خواهان یا سرمایه گذاری خواهان، حسب مورد، دعاوی مطرح نزد موارد زیر را پس گرفته باشند (۱) دادگاه محلی یا جریان رسیدگی اجرایی در دولت میزبان، یا (۲) جریان رسیدگی به موجب هر شرط داوری قراردادی حاکم که بین خواهان و دولت میزبان یا موجودیت مرتبط دولت میزبان مورد توافق قرار گرفته است؛ یا (۳) هر جریان رسیدگی داوری سرمایه گذاری که در آن خواهان یا سرمایه گذاری خواهان دعوی را در ارتباط با اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه مطرح نموده است، چنانچه جریان رسیدگی مزبور پس از ارائه درخواست مذاکره ادامه یابد؛ و

ت) خواهان و سرمایه گذاری خواهان از حق خود در خصوص آغاز هر اقدام حقوقی دیگر یا جریان رسیدگی حقوقی یا هر جریان رسیدگی داوری سرمایه گذاری در ارتباط با اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه صرف نظر نموده باشد.

دفتر هیئت دولت

- بندهای (پ) و (ت) فوق نسبت به قرار، راه جبرانی اعلامی و غیر پولی دیگر اعمال نخواهد شد مشروط بر آنکه اقدام مزبور فقط به منظور حفظ حقوق و منافع خواهان یا شرکت طی برگزاری داوری صورت پذیرفته باشد.
- ۲- دعوی باید ظرف مدت ۱۸ ماه پس از ارائه درخواست مذاکره، به داوری ارجاع گردد. اگر خواهان نتواند ظرف این مدت دعوی را مطرح نماید، چنین تلقی خواهد شد که از حقوق خود برای طرح دعوی صرفنظر کرده است و نمی تواند دعوی را به موجب بخش (پ) این موافقتنامه به داوری ارجاع نماید.
- ۳- خواهان می تواند دعوی را به داوری زیر ارجاع نماید:
- الف) به موجب قواعد داوری آنسیترال به ترتیبی که مورد اصلاح قرار گرفته؛ یا
- ب) نهاد داوری دیگری یا به موجب هر قواعد داوری دیگری، اگر خواهان و دولت میزبان توافق نمایند.
- ۴- در صورت هر اختلاف بین مفاد این موافقتنامه و مفاد حاکم قواعد داوری، مفاد این موافقتنامه حاکم خواهد بود.
- ۵- خواهان همراه با ارجاع دعوی به داوری موارد زیر را ارائه می نماید:
- الف) دلیل و مدرک مبنی بر اینکه شروط بند (۱) این ماده انجام شده اند؛
- ب) نام داوری که خواهان انتصاب می نماید؛ و
- پ) هر تغییر در اطلاعات ارائه شده توسط خواهان در درخواست مذاکره وی.

ماده ۱۸- انتخاب داوران

- ۱- جز در صورتی که طرفهای اختلاف به گونه دیگری توافق نموده باشند، داوری متشکل از سه داور خواهد بود، یک داور توسط خواهان منصوب می شود و دیگری توسط خوانده وسومی، که سرداور خواهد بود، تبعه کشور ثالث خواهد بود که طبق توافق خواهان و خوانده منصوب می شود.
- ۲- رئیس دیوان بین المللی دادگستری مقام ناصب داوری به موجب این بخش خواهد بود. اگر رئیس تبعه هریک از طرفهای متعاقد باشد، یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از معاون رئیس دعوت می شود که انتصابها را انجام دهد. اگر معاون رئیس نیز تبعه هریک از طرفهای متعاقد باشد یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفهای متعاقد نیست، دعوت خواهد شد انتصابها را انجام دهد.
- ۳- اگر دیوان ظرف مدت ۹۰ روز از تاریخ ارجاع دعوی به داوری به موجب این بخش تشکیل نشود، مقام ناصب به درخواست خواهان یا خوانده، داور یا داورانی که هنوز منصوب نشده اند را منصوب خواهد نمود. خواهان و خوانده حق خود برای انتصاب داوران را طبق بند (۱)، تا وقتی که مقام ناصب این کار را انجام نداده است، از دست نخواهند داد.
- ۴- داوران منصوب شده به موجب این بخش، باید در حقوق بین الملل عمومی، به ویژه حقوق بین الملل سرمایه گذاری دارای تخصص یا تجربه باشند. مطلوب است آنها تخصص و تجربه در حل و فصل اختلافات ناشی از موافقتنامه های بین المللی سرمایه گذاری را داشته باشند.
- ۵- داوران و کارمندان و دستیاران آنها باید مستقل باشند و نباید وابسته یا در خصوص امور سرمایه گذاری گیرنده از خواهان یا خوانده یا دولت یک طرف متعاقد باشند. داوران نباید از هیچ سازمان، دولت یا طرف دعوی در خصوص امور مربوط به اختلاف دستور بگیرند. آنها نباید در بررسی هر اختلافی شرکت نمایند که ممکن است به طور مستقیم یا غیر مستقیم تضاد منافع ایجاد نماید. بعلاوه آنها باید از فعالیت به عنوان مشاور حقوقی یا کارشناس منصوب شده توسط یک طرف یا شاهد در هر اختلاف در حال رسیدگی یا جدید در زمینه حمایت از سرمایه گذاری به موجب این موافقتنامه یا هر موافقتنامه دیگر یا قانون محلی امتناع نمایند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۱۹- قانون حاکم

- ۱- دیوان داوری تاسیس شده به موجب این بخش در مورد موضوعات مورد اختلاف طبق موارد زیر تصمیم‌گیری می‌نماید:
- (الف) این موافقتنامه؛ و
(ب) قواعد حاکم حقوق بین الملل
- ۲- تفسیر مشترک طرفهای متعاقد، که از طرق مجاری دیپلماتیک تبادل شده و مفادی از این موافقتنامه را تفسیر می‌نماید، برای دیوان لازم‌الاجتناب خواهد بود و هر تصمیم یا حکم صادره توسط دیوان باید با آن تفسیر سازگاری داشته باشد.

ماده ۲۰- دعاوی فاقد ماهیت حقوقی آشکار و دعاوی بدون مبنای قانونی

- ۱- بدون لطمه به جایگاه دیوان در رسیدگی به اعتراضات دیگر به عنوان موضوع مقدماتی، دیوان به عنوان مقدماتی به هر اعتراض صورت پذیرفته توسط خواننده مبنی بر اینکه از نظر قانونی، یک دعوی جزء دعاوی نیست که بتوان طبق این موافقتنامه در مورد آن حکم صادر کرد، رسیدگی و تصمیم‌گیری می‌نماید.
- (الف) چنین اعتراضی باید در اسرع وقت پس از تشکیل دیوان، تقدیم شود و در هیچ شرایطی نباید پس از تاریخی باشد که برای خواننده مشخص می‌نماید لایحه متقابل خود را ارائه نماید (یا، در صورت اصلاح اعلامیه داوری، تاریخی که دیوان برای خواننده مشخص می‌کند پاسخ خود را به اصلاحیه تقدیم نماید).
- (ب) به محض دریافت اعتراض به موجب این بند، دیوان رسیدگی به ماهیت دعوی را به حالت تعلیق در آورده و برنامه زمان بندی جهت رسیدگی به اعتراض که مناسب با برنامه های دیگر مربوط به هر موضوع مقدماتی دیگر است را تعیین و در خصوص اعتراض با ذکر دلایل، تصمیم یا حکم صادر می‌نماید.
- (پ) در تصمیم‌گیری در زمینه اعتراض به موجب این بند، دیوان واقعیت‌های ادعایی را صحیح تلقی و همچنین می‌تواند سایر واقعیت‌های مرتبط را که در اختلاف نیستند، مورد بررسی قرار دهد.
- (ت) صرف طرح یا عدم طرح اعتراض از سوی خواننده به موجب این بند یا استفاده کردن از رویه رسیدگی سریع مذکور مندرج در بند (۲) به معنی صرف نظر کردن خواننده از اعتراض به دیوان یا هرگونه بحث در مورد ماهیت دعوی نمی‌باشد.
- (ث) دیوان به‌ویژه اما نه به طور انحصاری، ادعای خواهان را درباره اعتراض ارائه شده خواننده طبق این بند رد خواهد نمود، اگر:
- ۱- خواهان به اقدامی از سوی خواننده اعتراض نماید که هنوز اتخاذ نشده باشد؛
 - ۲- خواهان به رویه قانونگذاری یک اقدام خواننده اعتراض نماید؛
 - ۳- دعوی خواهان که مربوط به اقدام مسبب دعوی به موجب این موافقتنامه است از طریق دادخواهی‌های حقوقی دیگر، قبلاً حل و فصل شده باشد؛ یا
 - ۴- خواهان نتواند به شرایط جزء های (پ) و (ت) بند (۱) ماده (۱۷) عمل نماید.
- ۲- در صورتی که خواننده ظرف مدت ۴۵ روز پس از تشکیل دیوان درخواست نماید، دیوان فوری در مورد اعتراض به موجب بند (۱) و هر اعتراضی مبنی بر این که اختلاف در صلاحیت دیوان نیست یا این که دعوی آشکارا فاقد ماهیت حقوقی است، تصمیم‌گیری می‌نماید. دیوان رسیدگی ماهوی را تعلیق خواهد نمود و حداکثر ۱۸۰ روز پس از تاریخ درخواست، با ذکر دلایل در خصوص اعتراض(ها) تصمیم‌گیری می‌کند یا حکم صادر می‌نماید. به هر حال اگر طرف اختلاف درخواست استماع نماید، دیوان ۳۰ روز دیگر برای صدور حکم یا تصمیم زمان خواهد داشت. علیرغم آنکه درخواست استماع صورت پذیرفته باشد، دیوان در صورت وجود یک علت غیر معمول می‌تواند برای یک دوره زمانی کوتاه دیگر که از ۳۰ روز بیشتر نخواهد بود، صدور تصمیم یا حکم خود را به تأخیر اندازد.

۳- هر طرف اختلاف هزینه داورانتصابی خود و حضور وی در جریان رسیدگی دیوان را برعهده دارد. هزینه سرداوری همچنین سایر هزینه ها بطور مساوی برعهده طرفهای اختلاف می باشد. به هر حال دیوان می تواند در حکم خود دستور دهد که سهم بیشتری از هزینه ها توسط یکی از دو طرف اختلاف تقبل شود و این حکم برای هر دو طرف اختلاف لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۲۱- احکام

- ۱- حکم صادره توسط دیوان فقط بین طرفهای اختلاف در مورد یک موضوع بخصوص لازم الاتباع خواهد بود.
- ۲- احکام مربوط به خساراتها باید طبق اصول عمومی شناخته شده بین المللی ارزشیابی صادر شود و از جمله تعادل واقعی بین منافع عمومی و منافع اشخاص متاثر، هدف از اقدام، استفاده فعلی و گذشته از اموال، تاریخچه تملک آن، میزان سرمایه‌های سرمایه گذاری شده، استهلاک، مدت زمانی که شرکت فعال بوده، سابقه سوددهی، میزان سرمایه ای بازگردانده شده، ارزش جایگزینی و سایر عوامل مرتبط را در نظر بگیرد.
- ۳- دیوان نمی‌تواند هیچگونه حکمی در مورد خسارت تبییی یا اخلاقی صادر نماید.
- ۴- در صورتی که دیوان طبق بند (۳) ماده (۱۴) این موافقتنامه حکم نهایی علیه خواننده یا خواهان صادر نماید، دیوان فقط در موارد زیر حکم صادر می‌کند:
الف) خسارت پولی یا اعاده مال؛ و
ب) هزینه‌های جریان رسیدگی دآوری و حق الزحمه و کلاً طبق این موافقتنامه و قواعد حاکم دآوری.
- ۵- در صورتی که حکم سر وقت توسط خواهان یا خواننده پرداخت نشود، هزینه های مالی تاخیر طبق بند (۲) ماده (۶) این موافقتنامه محاسبه خواهد شد. هزینه های مالی تاخیر در مورد دوره زمانی رویه ابطال حکم اعمال نمی شود.
- ۶- اگر دیوان تشخیص دهد تردید منطقی وجود دارد که خواهان قادر به پرداخت هزینه‌های حکم نیست یا به دلایل دیگر آن را ضروری بدانند، می تواند قرار تامین برای هزینه ها صادر نماید.

ماده ۲۲- اجرای حکم

- ۱- هر طرف اختلاف با رعایت هر رویه اعاده دادرسی حاکم، بدون تاخیر از حکم صادره توسط دیوان تبعیت و پیروی می نماید. طرف اختلاف می تواند خواستار اجرای حکم دآوری به موجب کنوانسیون نیویورک شود.
- ۲- خواهان یا خواننده نمی‌تواند جز در موارد زیر خواستار اجرای نهایی حکم شود:
الف) ۹۰ روز از تاریخی که حکم صادر شده، گذشته باشد و هیچیک از طرفهای اختلاف جریان اعاده دادرسی، لغو یا ابطال حکم را آغاز ننموده باشد؛ یا
ب) دادگاهی درخواست اعاده دادرسی، لغو یا ابطال حکم را رد یا اجازه داده باشد و درخواست تجدید نظر دیگری وجود نداشته باشد.

بخش (ت)

حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

ماده ۲۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

- ۱- کلیه اختلافات بین طرفهای متعاقد در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، که از طریق مذاکره یا سایر مجاری دیپلماتیک ظرف مدت ۱۸۰ روز حل و فصل نشود، بنا به درخواست هریک از طرفهای متعاقد جهت صدور حکم یا تصمیم الزام آور، به دیوان دآوری طبق قواعد دآوری آنسیترال، به جز در مواردی که این قواعد توسط طرفهای متعاقد یا این موافقتنامه تغییر یافته باشد، ارجاع می شود.

دفتر هیئت دولت

۲- جز در صورتی که طرفهای متعاقد به گونه دیگری توافق کرده باشند، دیوان متشکل از سه داور خواهد بود، یک داور توسط هر طرف متعاقد انتخاب می شود و نفر سوم، که سر داور خواهد بود، با توافق طرفهای متعاقد انتخاب خواهد شد. اگر دیوان ظرف مدت ۷۵ روز از تاریخ ارسال دعوا به داوری طبق این بخش تشکیل نشود، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری درخواست نماید تا انتصابها را انجام دهد. اگر رئیس دیوان تبعه هریک از طرفهای متعاقد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نائب رئیس دیوان بین المللی دادگستری برای انجام انتصابات دعوت به عمل خواهد آمد. اگر نائب رئیس دیوان بین المللی دادگستری نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات دعوت به عمل خواهد آمد.

۳- هزینه های مربوط به داوران و سایر هزینه های رویه ها، به طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. به هر حال دیوان می تواند، به صلاحدید خود، دستور دهد سهم بیشتری از هزینه ها توسط یکی از طرفهای متعاقد پرداخت شود.

۴- ماده (۱۹) در مورد داوریهها به موجب این ماده اعمال خواهد شد.

بخش (ث)

مفاد نهایی

ماده ۲۴- لازم الاجرا شدن، مدت و خاتمه

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب طبق تشریفات مقرر بوسیله قانون هر دو طرف متعاقد است و ۹۰ روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه طرف متعاقد مبنی بر تصویب آن، لازم الاجرا می گردد.

۲- این موافقتنامه برای یک دوره ده (۱۰) ساله معتبر خواهد بود. پس از آن، همچنان لازم الاجرا خواهد بود تا زمانی که دوازده (۱۲) ماه از تاریخی که در آن هریک از طرفهای متعاقد اطلاعیه خاتمه آن را به طرف متعاقد دیگر ارائه نموده باشد.

۳- در مورد سرمایه گذاریهای انجام شده پیش از تاریخ خاتمه این موافقتنامه، مواد (۱) الی (۲۳) برای یک دوره زمانی پنج (۵) ساله از تاریخ خاتمه، معتبر خواهد بود، مگر آن که طرفهای متعاقد به نحو دیگری توافق نموده باشند.

۴- به محض لازم الاجرا شدن یک موافقتنامه بین المللی بین طرفهای متعاقد که در آن، دیوان چندجانبه سرمایه گذاری و یا ساز و کار چندجانبه فرجام خواهی برای اختلافها به موجب این موافقتنامه پیش بینی شده باشد، بخشهای مرتبط در این موافقتنامه، اعمال نخواهند شد.

در تائید مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که بدین منظور مجاز می باشند، این موافقتنامه را امضاء نموده اند. این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۹ دی ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) برابر با ۱۹ ژانویه ۲۰۱۶ (میلادی) در دو نسخه به زبانهای فارسی، اسلواک و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری اسلواک

علی طیب نیا

پیتر کاژیمیر

وزیر امور اقتصادی و دارائی

معاون نخست وزیر و وزیر دارائی

دفتر هیئت دولت